

Kalla mig vid mina sanna namn

av Thich Nhat Hanh

*Säg inte att jag ska resa imorgon,
för även idag anländer jag.*

*Se djupt: jag anländer i varje sekund
för att vara en knopp på en vårgren,
för att vara en liten fågel med vingar ännu sköra
som lär sig sjunga i sitt nya bo,
för att vara en fjärilslarv i en blommas hjärta,
för att vara en juvel som gömmer sig i en sten.*

*Jag anländer ännu, för att kunna skratta och gråta,
känna rädsla och hoppas.
Mitt hjärtas rytm är allt levandes födelse och död.*

*Jag är dagsländan som förvandlas på flodens yta,
och jag är fågeln som anländer om våren för att äta sländan.*

*Jag är grodan som simmar lyckligt i den klara dammen,
och jag är ormen som tyst närmar sig
för att sluka grodan.*

*Jag är barnet i Uganda, bara skinn och ben,
mina lår tunna som bambupinnar,
och jag är vapenhandlaren som säljer dödliga vapen
till Uganda.*

*Jag är den tolvåriga flickan, flykting på en liten båt,
som kastar sig i havet efter att ha blivit våldtagen av en pirat,
och jag är piraten, mitt hjärta ännu oförmöget att se och att älska.*

*Jag är en medlem av politbyrån, med mycket makt i mina händer,
och jag är mannen som betalar med sitt blod till folket,
och sakta dör i ett arbetsläger.*

*Min glädje är som våren,
så varm att den får blommor att slå ut i livets alla skeden.
Min smärta är som en flod av tårar,
så djup att den fyller de fyra oceanerna.*

*Kära du, kalla mig vid mina sanna namn,
så att jag kan höra all min gråt, och allt mitt skratt samtidigt,
så att jag kan se att glädjen och smärtan är ett.*

*Kalla mig vid mina sanna namn,
så att jag kan vakna upp,
och så att mitt hjärtas dörr får vara öppen,
medkänslans dörr.*